

Z dopisů našich čtenářek
„Redaktorkou na mateřské“

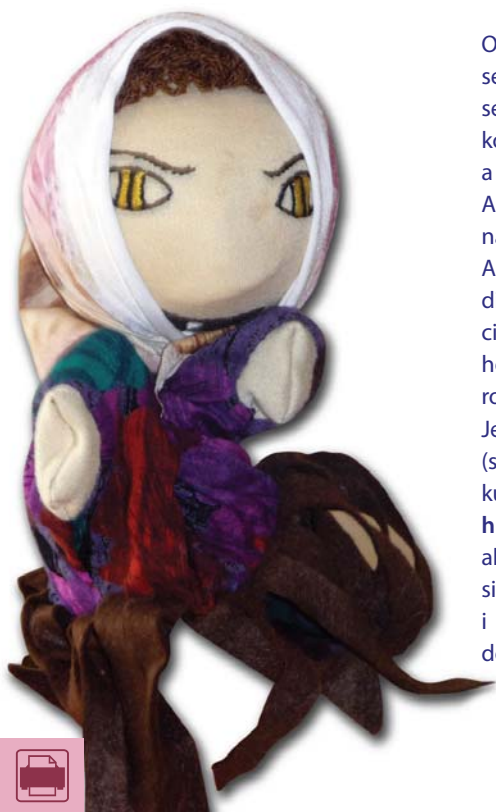
UZLÍČKOVY ŽIVOTNÍ PŘÍBĚHY
REDAKTORKOU NA MATEŘSKÉ

Maňásci vs pohádky na DVD

Určitě znáte tu situaci, kdy venku prší a vaše dítě chodí sem a tam a neví coby. Prostě se nudí. Každý rodič tuhle situaci zažil nesčetněkrát a já dokonce zrovna nedávno...

1:0

Ondrášek dostal angínu, a přestože nemusel celé dny ležet v posteli, už po prvním dni se začal evidentně nudit. Nebavily ho dokonce ani jeho oblíbené pohádky na DVD, a to už je opravdu co říci.

A tu mě napadlo, že jsme již dlouho nehráli naše oblíbené maňáskové divadélko.

A tak jsem postavila 2 židle, přes ně přehodila deku a vyndala celou plastovou krabici krásných maňásků. A že jich máme věru hodně! To aby se dali kombinovat pro více pohádek.

Je tady Mařenka alias Červená Karkulka (stačí jen malá úprava s šátečkem a Karkulka je na světě), Jeníček alias chasník či hloupý Honza, když je potřeba, myslivec alias dědeček (sice trochu mladší, ale zatím si nikdo z diváků nestěžoval), babička, vlk i liška, princ s princeznou, pan král i čarodějnice, medvěd a tříhlavý drak a nechybí

samozejmě ani **Koblížek**, na kterého jsem obzvláště hrdá. Sama jsem ho totiž navrhla a díky tomu jsem ho získala od autorky těchto krásných postavíček jako prototyp. Kluci se mezitím vzorně posadili na sedačku, tedy alespoň na první 3 minuty hraní, a kašpárek zvonečkem zahájil velmi oblíbenou pohádku „*Boudo, budko, kdo v tobě přebývá*“. Žabku sice hrála ovečka a některá další zvířátka jsme nahradili plyšáky, ovšem klukům to evidentně nevadilo. Dětská fantazie je prostě bezmezná. A že tuhle pohádku neznáte? No to je ale škoda, protože dle mého názoru je opravdu velmi povedená a naprosto variabilní na doplňování dalších a dalších zvířátek. Začíná nějak takto:

UZLÍČKOVY ŽIVOTNÍ PŘÍBĚHY REDAKTORKOU NA MATEŘSKÉ

V poli stála budka. Přiběhla k ní myška Hrabalka a zavolala:

„Boudo budko, kdo v tobě přebývá?“ Ale nikdo se neozval. Myška tedy vlezla do budky a zůstala v ní. I přiskákala žabka Kuňkalka:

„Boudo budko, kdo v tobě přebývá?“

A z budky se ozvalo:

„Já myška Hrabalka. A kdo jsi ty?“

„Já, žabka Kuňkalka.“

„Pojd', můžeš zůstat se mnou, místa je tu dost,“ řekla myška.

I přistěhovala se žabka k myšce a žily spolu. Zanedlouho přihopkal k budce zajíc a volá:

„Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka. A kdo jsi ty?“

„Já, zajíček Ušáček.“

„Tak pojd' k nám, místa je tu dost!“

A tak tam žili spolu všichni tři. I přiběhl kozel rohatý, trkl růžkem do budky a povídá:

„Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček. A kdo jsi ty?“

„Já, kozlíček Roháček.“

„Tak pojd' k nám, místa je tu dost!“

A už tam byli čtyři. K budce přiběhl pes, čichá, čichá kolem a pak volá:

„Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

Když už budete hraním maňáskového divadla vyčerpaní, roli herců za vás určitě rády převzmou vaše děti

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček, já kozlíček Roháček. A kdo jsi ty?“

„Já jsem hafáček Čmuchaček.“

„Tak pojd' bydlet k nám, místa je tu dost!“

A tak už jich tam bylo pět. Tu přiběhl vlk, dvakrát oběhl budku dokola a pak volá:

„Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček, já kozlíček Roháček, já hafáček Čmuchaček. A kdo jsi ty?“

„Já jsem vlček, šedý Boček.“

„Tak pojd' bydlet k nám, místa je tu dost!“

A tak už jich tam bydlelo šest. Přiběhla liška. I ptá se:

„Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček, já kozlíček Roháček, já hafánek Čmuchaček, já vlček šedý Boček. A kdo jsi ty?“

„Já jsem liška Bystrouška.“

„Tak pojd' bydlet k nám, místa je tu dost!“

A tak už jich tam bydlelo sedm. Tu se přiloudal huňatý medvěd. Do budky strká nos,

UZLÍČKOVY ŽIVOTNÍ PŘÍBĚHY REDAKTORKOU NA MATEŘSKÉ

čichá kolem a pak volá:
 „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“
 „Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček, já kozlíček Roháček, já hafánek Čmuchaček, já vlček šedý Boček, já liška Bystrouška. A kdo jsi ty?“
 „Já, jsem medvěd Všeckosněd.“
 „No jo medvěde, ale sem se už nikdo nevejde.“
 „Tak já si vylezu na střechu.“
 A medvěd tlap, šláp, bác! Rozšlápl budku. Všichni se rozutekli a medvědovi zůstala jen rozbitá bouda.

Pohádka „Boudo budko, kdo v tobě přebývá“ se sice postupně stávala poněkud náročnější a to z důvodu stále chybějících rekvizit - maňásků, které si ustavičně mladší Adámek vypůjčoval ve snaze zapojit se také do hraní, ale konečný efekt byl, že si kluci žádali o přídavek. Tentokráte „nějakou o princezně a o drakovi“. A jejej, to jsem paněčku musela pořádně zapátrat v paměti. Jsem totiž spíše na ty klasické pohádky.

„Tak a teď ti zahraju něco já,“ řekl Ondrášek, což jsem uvítala, neboť jsem se, co by divák, musela „obětovat“ a sednout si na sedačku. Na scéně se objevil Koblížek a dětský hlásek spustil „Já, Koblížek, Koblížek, na násle smazený...“

Ondráškova hlavička vykroukla nad židle alias scénou:

„Hraju to dobře maminto?“

„Moc dobře, Ondrášku, jsi šikulka.“

A proto pokud se i vaše dětičky nudí, poříďte jim určitě maňásky. Nejen, že rozvíjíte jejich dětskou fantazii a naučíte je spoustu nových pohádek, ale ještě si přitom krásně odpočinete...

Své příběhy můžete zasílat i VY
 na redakční e-mail: mujpribeh@uzlicek.cz

AUTOR: Lucie Šestáková (31) Lysá nad Labem, synové
 Adámek (2 roky) a Ondrášek (4 roky)
 FOTO: autor

Stačí, když maňáška ustrojíte do jiných šatů a z Karkulky může být rázem selka, děvečka nebo princezna

